KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 856/2005

2005 m. birželio 6 d.

iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 466/2001 dėl *Fusarium* toksinų

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1993 m. vasario 8 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 315/93, nustatantį Bendrijos procedūras dėl maisto teršalų ([1]), ypač į jo 2 straipsnio 3 dalį,

kadangi:

(1) Komisijos reglamentu (EB) Nr. 466/2001 ([2]) nustatomi didžiausi leistini tam tikrų teršalų maisto produktuose kiekiai.

(2) Tam tikros valstybės narės nustatė arba planuoja nustatyti didžiausias leistinas *Fusarium* toksinų, tokių kaip deoksinivalenolis (DON), zearalenonas (ZEA) ir fumonizinai, koncentracijas tam tikruose maisto produktuose. Atsižvelgiant į skirtingas valstybėse narėse nustatytas didžiausias leistinas koncentracijas ir dėl to galimą konkurencijos iškraipymo riziką, būtina nustatyti Bendrijos priemones, užtikrinančias rinkos vienovę laikantis proporcingumo principo.

(3) Įvairūs *Fusarium* genties grybeliai, kurie yra paprasti dirvožemio grybeliai, gamina įvairius trichotecenų klasės mikotoksinus, tokius kaip deoksinivalenolis (DON), nivalenolis (NIV), toksinai T2 ir HT-2 ir kai kurie kiti toksinai (zearalenonas ir fumonizinai). *Fusarium* grybeliai dažniausiai aptinkami ant grūdų, auginamų švelnaus klimato regionuose Amerikoje, Europoje ir Azijoje. Kai kurie toksinus gaminantys *Fusarium* grybeliai gali pagaminti du ar daugiau iš šių toksinų.

(4) Maisto produktų mokslinis komitetas (SCF) keliose nuomonėse pateikė *Fusarium* toksinų įvertinimus: deoksinivalenolio (DON) 1999 m. gruodį, zearalenono 2000 m. birželį, fumonizinų 2000 m. spalį (nuomonė atnaujinta 2003 m. balandį), nivalenolio 2000 m. spalį, toksinų T-2 ir HT-2 2001 m. gegužę ir bendrą trichotecenų grupės įvertinimą 2002 m. vasarį.

(5) SCF nuomone, remiantis turimais duomenimis, toleruojamos paros dozės (TPD) visai įvertintų trichotecenų grupei nustatyti negalima, todėl SCF nustatė:

— deoksinivalenolio (DON) TPD – 1 μg/kg kūno masės/parai,

— nivalenolio laikiną TPD (l-TPD) – 0,7 μg/kg kūno masės/parai,

— bendrą toksinų T-2 ir HT-2 laikiną TPD – 0,06 μg/kg kūno masės/parai.

SCF nustatė kitų *Fusarium* toksinų TPD:

— zearalenono laikiną TPD (l-TPD) – 0,2 μg/kg kūno masės/parai,

— fumonizinų B_1, B_2 ir B_3, kiekvieno atskirai arba visų kartu, TPD – 2 μg/kg kūno masės/parai.

(6) Pagal 1993 m. vasario 25 d. Tarybos direktyvą 93/5/EEB dėl valstybių narių pagalbos Komisijai ir dėl jų bendradarbiavimo moksliškai nagrinėjant su maistu susijusius klausimus ([3]) 2003 m. rugsėjį buvo atlikta ir įforminta mokslinio bendradarbiavimo (SCOOP) 3.2.10 užduotis „Duomenų apie *Fusarium* toksinų paplitimą maiste rinkimas ir jų suvartojimo su maistu visų ES valstybių narių lygiu įvertinimas“ ([4]).

Tos užduoties rezultatai rodo, kad *Fusarium* mikotoksinai plačiai paplitę Bendrijos maisto grandinėje. Pagrindiniai *Fusarium* toksinų šaltiniai yra produktai, pagaminti iš grūdų, ypač kviečių ir kukurūzų. Nors visiems gyventojams ir suaugusiems tenkantis su maistu suvartojamas *Fusarium* toksinų kiekis dažniausiai neviršija atitinkamų toksinų TPD, rizikos grupėse, tokiose kaip kūdikiai ir maži vaikai, suvartojimas beveik lygus, o kai kuriais atvejais netgi viršija TPD.

([1]) OL L 37, 1993 2 13, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1).

([2]) OL L 77, 2001 3 16, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) 208/2005 (OL L 34, 2005 2 8, p. 3).

([3]) OL L 52, 1993 3 4, p. 18. Direktyva su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1882/2003.

([4]) Ataskaitą galima rasti Europos Komisijos Sveikatos ir vartotojų apsaugos generalinio direktorato interneto svetainėje (http://europa.eu.int/comm/food/fs/scoop/task3210.pdf).

(7) Ypač deoksinivalenolio suvartojimas su maistu mažų vaikų ir paauglių grupėje yra artimas TPD. Apskaičiuotas toksinų T-2 ir HT-2 suvartojimas su maistu daugeliu atveju viršija l-TPD. Tačiau reikia atkreipti dėmesį, kad dauguma duomenų apie toksinų T-2 ir HT-2 paplitimą buvo gauti naudojant analizės metodus, kurių nustatymo riba yra aukšta, taip pat atsižvelgti į tai, kad ėminių, viršijusių nustatymo ribą, skaičius buvo mažesnis negu 20 %, todėl rezultatams didelės įtakos turėjo taikytų analizės metodų nustatymo riba. Su maistu suvartojamas nivalenolio kiekis visais atvejais buvo žymiai mažesnis už l-TPD. Remiantis turima informacija, kitų trichotecenų, aptartų minėtoje SCOOP užduotyje, tokių kaip 3-acetil deoksinivalenolis, 15-acetil deoksinivalenolis, fuzarenonas-X, T2-triolis, diacetoksiscirpenolis, neosolaniolis, monoacetoksiscirpenolis ir verukolis, su maistu suvartojamas kiekis yra mažas.

(8) Vidutinis per parą suvartojamas zearalenono kiekis yra žymiai mažesnis už TPD, tačiau reikia atkreipti dėmesį į populiacijos grupes, kurios šioje užduotyje nebuvo specialiai išskirtos, bet gali reguliariai vartoti daug produktų, kurių užterštumas zearalenonu yra didelis, ir į vaikams vartoti skirtą maistą, nes mažų vaikų maisto įvairovė yra ribota.

(9) Kalbant apie fumonizinus, jų apskaičiuotas suvartojimas su maistu daugumoje populiacijos grupių yra žymiai mažesnis už TPD. Su maistu patenkančių fumonizinų kiekis smarkiai išauga, kai tiriami tik vartotojai. Tačiau ir šioje vartotojų grupėje su maistu patenkantis fumonizinų kiekis yra mažesnis už TPD. Nepaisant to, 2003 m. derliaus monitoringo ir kontrolės rezultatai rodo, kad kukurūzai ir kukurūzų produktai gali būti labai užteršti fumonizinais. Reikėtų imtis priemonių, kad tokie per daug užteršti kukurūzai ir kukurūzų produktai nepatektų į maisto grandinę.

(10) *Fusarium* rūšies toksinais grūdai užteršiami prieš derliaus nuėmimą. Buvo nustatyta keletas rizikos veiksnių, susijusių su užteršimu *Fusarium* toksinais ir mikotoksinų susiformavimu. Didžiausios įtakos mikotoksinų koncentracijai augimo, o ypač žydėjimo, metu turi klimato sąlygos. Tačiau gera žemės ūkio praktika, kuria vadovaujantis rizikos veiksniai sumažinami iki minimumo, tam tikru mastu gali padėti išvengti užteršimo *Fusarium* grybeliais.

(11) Siekiant apsaugoti visuomenės sveikatą, svarbu nustatyti didžiausias leistinas koncentracijas neperdirbtuose grūduose, kad smarkiai užteršti grūdai nepatektų į maisto grandinę, ir skatinti bei užtikrinti, kad gamybos grandinėje būtų imtasi visų reikiamų priemonių auginimo, derliaus nuėmimo ir sandėliavimo etapuose (laikantis geros žemės ūkio, derliaus nuėmimo ir sandėliavimo praktikos). Reikėtų nustatyti didžiausias leistinas koncentracijas neperdirbtuose grūduose, kurie pateikiami į rinką pirmojo etapo perdirbimui, nes šiame etape jau žinoma šių grūdų paskirtis (maistui, pašarams ar pramoniniam naudojimui). Valymo, rūšiavimo ir džiovinimo procesai nėra priskiriami pirmojo etapo perdirbimui, kol pačiam grūdui nedaromas joks fizinis poveikis, o lukštenimas turi būti priskiriamas pirmojo etapo perdirbimui.

(12) Didžiausios leistinos koncentracijos turi būti nustatomos taip, kad jų būtų įmanoma laikytis vadovaujantis geros praktikos reikalavimais visuose gamybos ir platinimo etapuose, ir atsižvelgiant į esamą toleruojamos atitinkamo toksino dozės poveikį žmonėms. Toks požiūris užtikrina, kad maisto verslo operatoriai taikys visas galimas priemones siekdami, kiek tai įmanoma, išvengti maisto taršos ar ją sumažinti, kad apsaugotų visuomenės sveikatą.

(13) Kalbant apie kukurūzus, dar nėra tiksliai žinomi visi veiksniai, susiję su *Fusarium* toksinų, ypač zearalenono ir fumonizinų B_1 ir B_2, susidarymu. Todėl skiriamas laikotarpis, kad maisto verslo operatoriai, veikiantys grūdų pramonės srityje, galėtų atlikti mikotoksinų susidarymo šaltinių tyrimus ir nustatyti valdymo priemones, kurių reikia imtis, siekiant, kiek tai pagrįstai įmanoma, užkirsti kelią mikotoksinų susidarymui. Siūloma nuo 2007 m. taikyti didžiausias leistinas koncentracijas, nustatytas remiantis turimais paplitimo duomenimis, jei iki to laiko, remiantis nauja informacija apie toksinų paplitimą ar susidarymą, nebus nustatytos konkrečios didžiausios leistinos koncentracijos.

(14) Valant ir perdirbant neperdirbtus grūdus, galima daugiau ar mažiau sumažinti *Fusarium* toksinų koncentraciją perdirbtuose grūdų produktuose. Atsižvelgiant į nevienodas koncentracijos sumažinimo galimybes, reikia nustatyti didžiausią leistiną koncentraciją galutiniam vartotojui skirtuose grūdų produktuose, siekiant apsaugoti vartotoją ir priimti įgyvendinimą užtikrinančius teisės aktus. Nustatant didžiausias leistinas koncentracijas galutiniam vartotojui skirtuose grūdų produktuose, reikia vadovautis praktišku požiūriu. Be to, siekiant užtikrinti efektyvų priimtų nuostatų įgyvendinimą visuomenės sveikatos apsaugos labui, reikėtų nustatyti didžiausias leistinas koncentracijas iš grūdų gaminamuose pagrindiniuose maisto komponentuose.

(15) Atsižvelgiant į tai, kad ryžių užterštumo *Fusarium* toksinais lygis yra žemas, ryžiams ar ryžių produktams nesiūloma nustatyti didžiausių leistinų koncentracijų.

(16) 3-acetil deoksinivalenoliui, 15-acetil deoksinivalenoliui ir fumonizinui B_3 nebūtina nustatyti konkrečių priemonių, nes galimos priemonės, nustatytos deoksinivalenoliui ir fumonizinams $B_1 + B_2$, taip pat apsaugos žmones nuo nepriimtino kartu aptinkamų 3-acetil deoksinivalenolio, 15-acetil deoksinivalenolio ir fumonizino B_3 poveikio. Tą patį galima pasakyti apie nivalenolį, kuris tam tikru mastu gali būti aptinkamas kartu su deoksinivalenoliu, o apskaičiuotas nivalenolio poveikis žmogui yra žymiai mažesnis už l-TPD.

(17) Duomenys apie toksinų T-2 ir HT-2 koncentraciją šiuo metu yra riboti. Būtina nedelsiant parengti ir patvirtinti tikslios analizės metodą. Tačiau apskaičiuotas toksinų T-2 ir HT-2 suvartojimas aiškiai rodo, kad šie toksinai gali kelti pavojų visuomenės sveikatai. Todėl būtina sukurti tikslų analizės metodą, surinkti daugiau toksinų T-2 ir HT-2 paplitimo duomenų ir atlikti daugiau tyrimų (mokslinių tyrimų), susijusių su veiksniais, lemiančiais toksinų T-2 ir HT-2 koncentraciją grūduose ir grūdų produktuose, ypač avižose ir avižų produktuose, ir tam reikia teikti pirmenybę.

(18) Todėl Reglamentas (EB) Nr. 466/2001 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas.

(19) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 466/2001 iš dalies keičiamas taip:

1) 2 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Nepažeidžiant 3 straipsnio 1 dalies ir 4 straipsnio 3 dalies, draudžiama:

a) dėti į sudėtinius ar kitus maisto produktus I priede nustatytų didžiausių leistinų koncentracijų neatitinkančius produktus;

b) maišyti produktus, atitinkančius I priede nustatytas didžiausias leistinas koncentracijas, su didžiausių leistinų koncentracijų neatitinkančiais produktais;

c) sąmoningai detoksikuoti produktus juos chemiškai apdorojant, jei jų sudėtyje yra I priedo 2 dalyje (Mikotoksinai) išvardytų teršalų.“.

2) 5 straipsnis papildomas tokia 5 dalimi:

„5. Iki 2008 m. liepos 1 d. Komisija iš naujo apsvarsto I priedo 2 dalies 2.4, 2.5, 2.6 ir 2.7 punktus dėl didžiausių leistinų deoksinivalenolio, zearalenono ir fumonizinų $B_1 + B_2$ koncentracijų ir siekdama įtraukti didžiausias leistinas toksinų T-2 ir HT-2 koncentracijas grūduose ir grūdų produktuose.

Šiuo tikslu valstybės narės ir suinteresuotos šalys kiekvienais metais pateikia Komisijai atliktų tyrimų rezultatatus, įskaitant paplitimo duomenis ir informaciją apie padarytą pažangą, taikant prevencines priemones, skirtas išvengti taršos deoksinivalenoliu, zearalenonu, toksinais T-2 ir HT-2 ir fumonizinais $B_1 + B_2$.“

3) I priedas atitinkamai iš dalies keičiamas pagal šio reglamento priedą.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2006 m. liepos 1 d. Atsižvelgiant į galiojančias nuostatas, šis reglamentas netaikomas iki 2006 m. liepos 1 d. į rinką pateiktiems produktams. Įrodymus apie tai, kada produktai buvo pateikti į rinką, pateikia maisto verslo operatorius.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2005 m. birželio 6 d.

Komisijos vardu

Markos KYPRIANOU

Komisijos narys

PRIEDAS

Reglamento (EB) Nr. 466/2001 I priedo 2 dalis „Mikotoksinai“ papildoma 2.4, 2.5, 2.6. ir 2.7 punktais:

„Produktas ([1])	Didžiausia leistina koncentracija (µg/kg)	Mėginių ėmimo metodas	Etaloninis analizės metodas
2.4. DEOKSINIVALENOLIS (DON)			
2.4.1. Neperdirbti grūdai ([2]), išskyrus kietuosius kviečius, avižas ir kukurūzus	1 250	Direktyva 2005/38/EB (*)	Direktyva 2005/38/EB
2.4.2. Neperdirbti kietieji kviečiai ir avižos	1 750	Direktyva 2005/38/EB	Direktyva 2005/38/EB
2.4.3. Neperdirbti kukurūzai	— ([3])	Direktyva 2005/38/EB	Direktyva 2005/38/EB
2.4.4. Grūdų miltai, įskaitant kukurūzų miltus, kukurūzų kruopas ir kukurūzų rupinius ([4])	750	Direktyva 2005/38/EB	Direktyva 2005/38/EB
2.4.5. Duona, pyragaičiai, sausainiai, javainių užkandžiai ir javainiai	500	Direktyva 2005/38/EB	Direktyva 2005/38/EB
2.4.6. Tešlos gaminiai (džiovinti)	750	Direktyva 2005/38/EB	Direktyva 2005/38/EB
2.4.7. Perdirbti grūdiniai maisto produktai kūdikiams ir mažiems vaikams ir maistas kūdikiams ([5])	200	Direktyva 2005/38/EB	Direktyva 2005/38/EB

([1]) Taikant 2.4, 2.5, 2.6 ir 2.7 punktuose nustatytas didžiausias leistinas deoksinivalenolio, zearalenono, fumonizinų B_1 ir B_2, toksinų T-2 ir HT-2 koncentracijas, ryžiai nepriskiriami „grūdams“, o ryžių produktai nepriskiriami „grūdų produktams“.

([2]) „Neperdirbtiems grūdams“ nustatytos didžiausios leistinos koncentracijos taikomos grūdams, pateiktiems į rinką pirmojo etapo perdirbimui. Tačiau nuo 2005–2006 prekybos metų didžiausios leistinos koncentracijos galioja grūdams, išaugintiems ir perimtiems pagal 2000 m. balandžio 19 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 824/2000, nustatantį intervencinių agentūrų vykdomo grūdų perėmimo procedūras ir analizės metodus grūdų kokybei nustatyti (OL L 100, 2000 4 20, p. 31), su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 777/2004 (OL L 123, 2004 4 27, p. 50).
„Pirmojo etapo perdirbimas“ reiškia bet kokį fizinį ar terminį grūdo apdorojimą, išskyrus džiovinimą.
Valymo, rūšiavimo ir džiovinimo procesai nėra priskiriami „pirmojo etapo perdirbimui“, kol pačiam grūdui nedaromas joks fizinis poveikis, ir po valymo bei rūšiavimo visas grūdas lieka nepažeistas.

([3]) Jei iki 2007 m. liepos 1 d. nebus nustatyta konkreti didžiausia leistina koncentracija, šiame punkte nurodytiems kukurūzams ir toliau galioja 1 750 µg/kg didžiausia leistina koncentracija.

([4]) Šiai kategorijai tai pat priklauso kiti panašūs produktai kitokiais pavadinimais, tokie kaip manų kruopos.

([5]) Perdirbti grūdiniai maisto produktai kūdikiams ir mažiems vaikams ir maistas kūdikiams, kaip apibrėžta 1996 m. vasario 16 d. Komisijos direktyvoje 96/5/EB dėl perdirbtų grūdinių maisto produktų ir maisto kūdikiams bei mažiems vaikams (OL L 49, 1996 2 28, p. 17) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2003/13/EB (OL L 41, 2003 2 14, p. 33).
Perdirbtų grūdinių maisto produktų kūdikiams ir mažiems vaikams ir maisto kūdikiams atveju didžiausia leistina koncentracija yra nustatyta sausajai medžiagai.

(*) Žr. šio Oficialiojo leidinio 18 p.

Produktas [1]	Didžiausia leistina koncentracija (μg/kg)	Mėginių ėmimo metodas	Etaloninis analizės metodas
2.5. ZEARALENONAS			
2.5.1. Neperdirbti grūdai [2], išskyrus kukurūzus	100	Direktyva 2005/38/EB	Direktyva 2005/38/EB
2.5.2. Neperdirbti kukurūzai	— [3]	Direktyva 2005/38/EB	Direktyva 2005/38/EB
2.5.3. Grūdų miltai, išskyrus kukurūzų miltus	75	Direktyva 2005/38/EB	Direktyva 2005/38/EB
2.5.4. Kukurūzų miltai, kukurūzų rupiniai, kukurūzų kruopos ir rafinuotas kukurūzų aliejus [4]	— [3]	Direktyva 2005/38/EB	Direktyva 2005/38/EB
2.5.5. — Duona, pyragaičiai, sausainiai	50	Direktyva 2005/38/EB	Direktyva 2005/38/EB
— kukurūzų užkandžiai ir kukurūzų dribsniai	— [3]		
— kiti grūdų užkandžiai ir javainiai	50		
2.5.6. — perdirbti kukurūziniai maisto produktai kūdikiams ir mažiems vaikams	— [3]	Direktyva 2005/38/EB	Direktyva 2005/38/EB
— kiti perdirbti grūdiniai maisto produktai kūdikiams ir mažiems vaikams ir maistas kūdikiams [5]	20		

([1]) Taikant 2.4, 2.5, 2.6 ir 2.7 punktuose nustatytas didžiausias leistinas deoksinivalenolio, zearalenono, fumonizinų B_1 ir B_2, toksinų T-2 ir HT-2 koncentracijas, ryžiai nepriskiriami „grūdams“, o ryžių produktai nepriskiriami „grūdų produktams“.

([2]) „Neperdirbtiems grūdams“ nustatytos didžiausios leistinos koncentracijos taikomos grūdams, pateiktiems į rinką pirmojo etapo perdirbimui. Tačiau nuo 2005–2006 prekybos metų didžiausios leistinos koncentracijos galioja grūdams, išaugintiems ir perimtiems pagal Komisijos reglamentą (EB) Nr. 824/2000, nustatantį intervencinių agentūrų vykdomo grūdų perėmimo procedūras ir analizės metodus grūdų kokybei nustatyti (OL L 100, 2000 4 20, p. 31), su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 777/2004 (OL L 123, 2004 4 27, p. 50).
„Pirmojo etapo perdirbimas“ reiškia bet kokį fizinį ar terminį grūdo apdorojimą, išskyrus džiovinimą.
Valymo, rūšiavimo ir džiovinimo procesai nėra priskiriami „pirmojo etapo perdirbimui“, kol pačiam grūdui nedaromas joks fizinis poveikis, ir po valymo bei rūšiavimo visas grūdas lieka nepažeistas.

([3]) Jei iki 2007 m. liepos 1 d. nebus nustatytos konkrečios didžiausios leistinos koncentracijos, galioja šios koncentracijų vertės:
— neperdirbtuose kukurūzuose didžiausia leistina koncentracija bus 200 μg/kg,
— kukurūzų miltuose, kukurūzų rupiniuose, kukurūzų kruopose ir rafinuotame kukurūzų aliejuje didžiausia leistina koncentracija bus 200 μg/kg,
— kukurūzų užkandžiuose ir kukurūzų dribsniuose didžiausia leistina koncentracija bus 50 μg/kg,
— perdirbtuose kukurūzų maisto produktuose, skirtuose kūdikiams ir mažiems vaikams, didžiausia leistina koncentracija bus 20 μg/kg.

([4]) Šiai kategorijai tai pat priklauso kiti panašūs produktai kitokiais pavadinimais, tokie kaip manų kruopos.

([5]) Perdirbti grūdiniai maisto produktai kūdikiams ir mažiems vaikams ir maistas kūdikiams, kaip apibrėžta 1996 m. vasario 16 d. Komisijos direktyvos 96/5/EB dėl perdirbtų grūdinių maisto produktų ir maisto kūdikiams bei mažiems vaikams (OL L 49, 1996 2 28, p. 17) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2003/13/EB (OL L 41, 2003 2 14, p. 33), 1 straipsnyje.
Perdirbtų grūdinių maisto produktų kūdikiams ir mažiems vaikams ir maisto kūdikiams atveju didžiausia leistina koncentracija nustatyta sausajai medžiagai.

Produktas	Didžiausia leistina FB_1 +FB_2 koncentracija (μg/kg)	Mėginių ėmimo metodas	Etaloninis analizės metodas
2.6. FUMONIZINAI (1)			
2.6.1. Neperdirbti kukurūzai (2)	— (3)	Direktyva 2005/38/EB	Direktyva 2005/38/EB
2.6.2. Kukurūzų kruopos, kukurūzų rupiniai ir kukurūzų miltai (4)	— (3)	Direktyva 2005/38/EB	Direktyva 2005/38/EB
2.6.3. Iš karto vartoti skirti kukurūzų maisto produktai, išskyrus produktus, nurodytus 2.6.2. ir 2.6.4. punktuose	— (3)	Direktyva 2005/38/EB	Direktyva 2005/38/EB
2.6.4. Perdirbti kukurūziniai maisto produktai kūdikiams ir mažiems vaikams ir maistas kūdikiams (5)	— (3)	Direktyva 2005/38/EB	Direktyva 2005/38/EB

(1) Didžiausia leistina fumonizinų B1 (FB_1) ir B2 (FB_2) sumos koncentracija.

(2) „Neperdirbtiems kukurūzams“ nustatyta didžiausia leistina koncentracija taikoma kukurūzams, pateiktiems į rinką pirmojo etapo perdirbimui. Tačiau nuo 2006–2007 prekybos metų didžiausios leistinos koncentracijos galioja kukurūzams, išaugintiems ir perimtiems pagal Komisijos reglamentą (EB) Nr. 824/2000, nustatantį intervencinių agentūrų vykdomo grūdų perėmimo procedūras ir analizės metodus grūdų kokybei nustatyti (OL L 100, 2000 4 20, p. 31), su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 777/2004 (OL L 123, 2004 4 27, p. 50).
„Pirmojo etapo perdirbimas“ reiškia bet kokį fizinį ar terminį grūdo apdorojimą, išskyrus džiovinimą.
Valymo, rūšiavimo ir džiovinimo procesai nėra priskiriami „pirmojo etapo perdirbimui“, kol pačiam grūdui nedaromas joks fizinis poveikis, ir po valymo bei rūšiavimo visas grūdas lieka nepažeistas.

(3) Jei iki 2007 m. spalio 1 d. nebus nustatyta konkreti didžiausia leistina koncentracija, galioja šios koncentracijų vertės:
— didžiausia leistina koncentracija neperdirbtuose kukurūzuose bus 2 000 μg/kg,
— didžiausia leistina koncentracija kukurūzų miltuose, kukurūzų rupiniuose ir kukurūzų kruopose bus 1 000 μg/kg,
— iš karto vartoti skirtuose kukurūzų maisto produktuose didžiausia leistina koncentracija bus 400 μg/kg,
— perdirbtuose kukurūzų maisto produktuose, skirtuose kūdikiams ir mažiems vaikams, ir kūdikių maiste didžiausia leistina koncentracija bus 200 μg/kg.

(4) Šiai kategorijai tai pat priklauso kiti panašūs produktai kitokiais pavadinimais, tokie kaip manų kruopos.

(5) Perdirbti grūdiniai maisto produktai kūdikiams ir mažiems vaikams ir maistas kūdikiams, kaip apibrėžta 1996 m. vasario 16 d. Komisijos direktyvos 96/5/EB dėl perdirbtų grūdinių maisto produktų ir maisto kūdikiams bei mažiems vaikams (OL L 49, 1996 2 28, p. 17) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2003/13/EB (OL L 41, 2003 2 14, p. 33), 1 straipsnyje.
Perdirbtų grūdinių maisto produktų kūdikiams ir mažiems vaikams ir kūdikių maisto atveju didžiausia leistina koncentracija nustatyta sausajai medžiagai.

Produktas (2)	Didžiausia leistina koncentracija (μg/kg)	Mėginių ėmimo metodas	Etaloninis analizės metodas
2.7. TOKSINAI T-2 IR HT-2 (1)			
2.7.1. Neperdirbti grūdai (3) ir grūdų produktai	— (4)	Direktyva 2005/38/EB	Direktyva 2005/38/EB

(1) Didžiausia leistina toksinų T-2 ir HT-2 sumos koncentracija.

(2) Taikant 2.4, 2.5, 2.6 ir 2.7 punktuose nustatytas didžiausias leistinas deoksinivalenolio, zearalenono, fumonizinų B_1 ir B_2, toksinų T-2 ir HT-2 koncentracijas, ryžiai nepriskiriami „grūdams“, o ryžių produktai nepriskiriami „grūdų produktams“.

(3) „Neperdirbtiems grūdams“ nustatytos didžiausios leistinos koncentracijos taikomos grūdams, pateiktiems į rinką pirmojo etapo perdirbimui.
„Pirmojo etapo perdirbimas“ reiškia bet kokį fizinį ar terminį grūdo apdorojimą, išskyrus džiovinimą. Valymo, rūšiavimo ir džiovinimo procesai nėra priskiriami „pirmojo etapo perdirbimui“, kol pačiam grūdui nedaromas joks fizinis poveikis, ir po valymo bei rūšiavimo visas grūdas lieka nepažeistas.

(4) Didžiausia leistina koncentracija prireikus bus nustatyta iki 2007 m. liepos 1 d.
Duomenys apie toksinų T-2 ir HT-2 buvimą šiuo metu yra riboti. Tačiau apskaičiuotas suvartojamas toksinų T-2 ir HT-2 kiekis aiškiai rodo, kad šių toksinų koncentracija gali kelti pavojų visuomenės sveikatai. Todėl būtina sukurti tikslų analizės metodą, surinkti daugiau toksinų T-2 ir HT-2 paplitimo duomenų ir atlikti daugiau tyrimų (mokslinių tyrimų), susijusių su veiksniais, lemiančiais toksinų T-2 ir HT-2 koncentraciją grūduose ir grūdų produktuose, ypač avižose ir avižų produktuose, ir tam reikia teikti pirmenybę.“